

Cena Kurjera:
W Warszawie: podana jest w nagłówku numeru wieczornego.
Na prowincji i w Cesarstwie: opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji: rocznie rs. 3, półrocznie rs. 1 kop. 50, kwartalnie kop. 75, miesięcznie kop. 25.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowaną być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

Cena ogłoszeń.
Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w numerach porannych, z wyjątkiem niedzielnych i świątecznych, zamieszczane nie będą.
Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Ogłoszeń Reklamiana i Frenclera, ulica Senatorska nr 18.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5, poranny w dniu powszednim k. 3, w niedziele i święta k. 5.
Dzisiaj: Niofara Biskupa i Modesty P.
Sobota: Matyldy Królowej Wdowy.
Niedziela: Longina Męczennika.
Poniedziałek: Cyrjaka D. i Tadjana.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 22
Zachód 5 59
Długość dnia godzin 11 minut 24
Przybyło 3 46

Wschód księżycy o godzinie 4 minut 39 r.
Zachód 2 41 w
Wysokość wody na rzecę Wiśle stóp 6 cali 2
Dzisiaj o godzinie 4-jej zrana zimna 3° R

Wtorek: Gertrudy P. i Patryka M.
Środa: Gabriela Arch. i Cyrylla.
Czwartek: Józefa Oblub. N. M. P.
Piątek: Archippa W. i Wincentego.

Numer niniejszy wyszedł z druku o godzinie 6-jej rano.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie.—Dzisiaj Nicislawa, jutro Bożeny.

Zgromadzenia: Nadzwyczajne ogólne zebranie uczestników spółki jedwabniczej. (Sala Resursy obywatelskiej—godzina 6 wieczorem.)

Widowiska: Teatr Wielki: „Frou-Frou” (występ panny Pospiszylówny);—teatr Rozmaitości: „Bracia Maucroix” i „Kosa i kamień”;—teatr Mały (przy ulicy Daniłowiczowskiej): „On ma trzy żony”. (Godzina 7 i pół wieczorem.)

— 2 (14) marca r. b., jako w dniu uroczystości wstąpienia NAJJAŚNIEJSZEGO PANA na Tron, obywatele m. Warszawy mogą przyozdabiać domy swoje chorągwiami, a z nastąpieniem zmroku illuminować swoje nieruchomości.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Warsz. dniew. donosi, że wniesiony został do ministerjum oświecenia projekt zaprowadzenia we wschodnich powiatach gubernji siedleckiej i lubelskiej obowiązkowego nauczania. W projekcie tym żądanem jest wyasygnowanie jednorazowo sumy około 900,000 rs. na budowę domów szkolnych i przygotowanie różnych materiałów naukowych oraz około 300,000 rs. corocznie na utrzymanie szkół. Zarazem zaproponowano radykalną zmianę granic siedleckiej i lubelskiej dyrekcji naukowej, przez utworzenie z zachodnich powiatów jednej dyrekcji, a z wschodnich, ruskich, drugiej i w tej ostatniej właśnie ma być zaprowadzonym obowiązkowe nauczanie.

Ustawa hipoteczna dla Cesarstwa opracowywana od lat kilkunastu, ma być podobno użyta za podstawę do zmiany praw naszych, o ile tego ustawa notarialna z roku 1866-go wymaga. Odpowiednie projekta przygotowują się w sferach rządowych.

Na Pradze terespolskiej, tuż przy przystanku tramwajowym, rozpoczęto roboty około ułożenia toru łączącego ją z linią obwodową, nadwiślańską, a tem samem i pośrednio z warszawsko-wiedeńską. Roboty, pomimo niepomyślnej pogody, prowadzone są bardzo szybko tak, że z końcem wiosny prawdopodobnie ukończone już będą. Tak więc między koleją terespolską i stacją kolei warszawsko-wiedeńskiej z początkiem lata kursować będą pociągi pośrednie, odwożące pasażerów z jednej kolei na drugą.

Przewodniczący w komisjach sanitarnych zwrócili uwagę policji zdrowia publicznego na trzy domy na Krakowskim Przedmieściu, które służą jako typy pod względem urządzeń niehygienicznych i na miejsce ustępowe pod drugą arkadą Zjazdu. Przewodniczący domagają się zaprowadzenia ulepszeń w domach rzeczonych według planu i wskazówek przez siebie nakreślonych.

Lista lekarzy rewirowych, którzy wzięli udział w cholerze nieśmiały mają pomocy, jest już prawie skompletowaną. Sześć do ośmiu rewirów jest jeszcze wprawdzie nie zajętych, lecz Towarzystwo lekarskie ma nadzieję, że do końca tygodnia lista będzie uzupełnioną. Trudniej idzie z zapisami do izb ratunkowych, których zaledwie połowa ma zapewnioną obsługę lekarską.

W przyszłą niedzielę, w gmachu Towarzystwa dobroczynności ma się odbyć zebranie ofiarodawców, którzy złożyli w styczniu fundusz na pożyczki bezprocentowe dla rzemieślników i robotników, pozostałych bez zajęcia. Na posiedzeniu tam odeztałam

sprawozdanie czynności pp. delegowanych, jak najmniej wydanem będzie postanowienie, w jaki sposób najodpowiedniejszy ściągając można zaciągnięte przez rzemieślników długi i na jaki cel fundusz wywindykowany przeznaczonym zostanie.

Z teatru i muzyki.
Dzisiaj w teatrze Wielkim nie ma przedstawienia.

W teatrze Rozmaitości „Starzy kawalerowie”.
* Fatum jakieś zaciężyło nad występami panny Pospiszylówny na scenie naszej.

Dzisiejsze przedstawienie znowu musiało ulec odwołaniu z powodu bólu gardła artystki, który ją od kilku tygodni gnębi.

W przyszłym tygodniu mamy nadzieję ujrzeć pannę P. w poniedziałek w „Rozwiedzmy się”, a w piątek we „Frou-Frou”.

Oby tylko zawistne gardło nie wyplatało znów złośliwego figla!

* Menter dokonała wczoraj cudów wirtuozowskiej waleczności.

Koncert Rubinsteina, koncert Liszta, a między dwoma koncertami marsz Szuberta w układzie Tanziga i wielka fantazja Liszta z „Don Juana” to treści, którą dwóch wirtuozów obdzielić można.

Wszystkiemu temu podolała ta kolosalna indywidualność artystyczna, która pod względem siły nie ma może, oprócz Rubinsteina, drugiej równej sobie.

O koncercie Liszta nie wspominały; wiadomo jak Menter traktuje swojego ulubionego mistrza; Tanzig wchodzi również w jej specjalność; ale Rubinstein był wykonany tak szeroko i szlachetnie, w *andante* odezwał się tyle poezji, a w ostatniej części tyle niezrównanej werwy, że to dzieło wielkiego moczara fortepianu należy uważać za najświetniejszy moment wczorajszego wieczoru.

Trzy koncerty zapełnić w krótkich po sobie przerwach samym fortepianem to w dzisiejszych czasach

Z PAMIĘTNIKÓW KRÓTKOWIDZA.

Przepisała
HAJOTA.

(Dalszy ciąg.)

Nakreśliwszy ostatnie słowa: „Niech Bóg przebaczy bo ja nie mogę”, spojrzałem na moją świecę i spostrzegłem, że się zaczyna topić. Zimno mi się zrobiło! Jak Bóg w niebie wcześniej zgaśnie.

— Knot się ulamał, radzę go panu wyjąć — zauważył Władek spokojnie.

Nachyliłem się tak nisko nad płomieniem, że sobie trochę włosów osmalił, wyłowilem pływający w stearynie zwęglony kawałek bawełny i ze wzruszeniem zacząłem się przechadzać po pokoju.

Gdyby jednak takie głupstwo miało przewały szale? Nie! amerykańskie pojedynki są stanowczo najniebezpieczniejszym wynalazkiem.

Tu zerknąłem ukradkiem na świecę Władka.

Jeżeli on przegra — no — to obejdę się z nim wspierałomyślnie; przetrzymam go parę dni w zawieszaniu, a potem... daruję mu wszystko — tylko... znać go już więcej nie chcę, jego, ani jego, póki życia. Ale on? z pewnością nie byłby zdolnym do takiej szlachetności — dumalem dalej. Kto mógł w tak podły sposób szkodzić swemu współzawodnikowi, ten nie cofnie się przed żadnym środkiem usunięcia go sobie z drogi na zawsze.

Ach! cóż bym był dał, żebym tak mógł zażreć mu z bliska w oczy i wyczytać z nich przepowiednię mego losu. Ale, niestety! chodząc tak po pokoju, widziałem tylko ciemną sylwetkę głowy pochylonej nad gazetą, szeleszczącą z lekka, od czasu do czasu, jakby ręką, co ją trzymała, wstrząsała nerwowe drżenie.

Tchórz! myślałem pogardliwie, boi się, a nie wie, że mu daruję życie.

Tak zeszło dobre trzy godziny. Świece wypaliły się w połowie, zegarek mój wskazywał dziesiątą i pomimo wzruszenia głód zaczął mi dokuczać.

W tem Władek podniósł głowę.

— Rodziców moich nie ma dziś w domu — wymówił, ale herbata dla nas może być w każdej chwili. Jeżeli pan nie masz nic przeciwko temu, to ją tu także przyniesie.

Skinąłem głową, a widząc, że Władek zabiera się do wyjścia na korytarz oddzielający jego pokój od mieszkania rodziców, postąpiłem także ku drzwiom.

— Zamknij pan drzwi i weź klucz z sobą, rzekłem uroczysto. Ja poczekam w sieni.

Zrozumiał myśl moją i wzruszył ramionami.

— Byłaby to zbyt ostrożność — rzekł — za dawno na to się znamy.

Ale ja nalegałem, spełnił więc moje życzenie i odszedł. Te jego słowa, a także zaufanie, jakie mi chciał okazać, w dziwny sposób zmodyfikowały moje wrogię względem niego uczucia.

Jednak pięknie się znalazł, myślałem, mógłbym przecież jak nie skorzystać z jego nieobecności i zgasić natenczas moją świecę. A z jaką godnością mi odpowiedział: „za dawno się znamy”. Prawda, jak dawno!

I tłum wspomnień tem słowem, jakby sznurkiem pociągnięty, przesunął się przed memi oczyma, poczawszy od owego uszczypnięcia w łokieć, które było prolegiem naszej znajomości na szkolnej ławie. To też spojrzałem na niego prawie przyjaźnie gdy wrócił, wyprzedzając służącą, niosącą tacę i byłbym mu może podał dłoń do zgody, gdyby nie obawa, że mógłby ten czyn innym pobudkom przypisać. Bądźco bądź wypiliśmy herbatę nie jak wrogowie, ale jak ludzie, którzy nieprzychylni sobie z obowiązku i zasady, walczą z budzącą się w nich wzajemną sympatją.

Władek jako gospodarz przysuwał mi szynkę i masło, ja zaś poczęstowałem go papierosami.

Zaczęliśmy nawet rozmawiać. Ja zrobiłem parę luźnych uwag o wpływie teiny na proces myślenia, a on uwiadomił mnie, że żona jednego z naszych profesorów ma romans z jednym z naszych kolegów, o czym się dziś zupełnie przypadkowo dowiedział, na co odrzekłem z goryczą, że mnie to bynajmniej nie dziwi, bo po kobietach wszystkiego spodziewać się można. Było to potrąceniem o drażliwą strunę i znowu przydłuższe milczenie zapanowało pomiędzy nami.

Tymczasem świece paliły się jakby nigdy nie i już tylko około trzech cali stearyny wystawało po nad lichtarze, a paliły się tak równo, że nie było widać żadnej różnicy pomiędzy niemi. Mnie jednak, wbrew oczywistości wydawało się, że moja jest stanowczo mniejsza.

Okolo północy Władek, który ze wstydem wyznając, więcej zimnej krwi okazywał, zauważył, że trzeba je powymować z lichtarzy, aby się swobodnie dopalić mogły na przygotowanej już w tym celu deszczulce i dokonaliśmy tej operacji z ostrożnością i delikatnością chirurga wyjmującego kulę uwięzłą w okolicach serca. Nie dziw! każde ukruszone ździebelko stearyny mogło stanowić o całej przyszłości jednego z nas.

Ustawiliśmy nasze wyrocznie na deseczce, patrzyliśmy czas jakiś w milczeniu.

— Pamiętasz pan trzech muszkieterów? — zagadnął nagle Władek, jakby trochę zmienionym głosem.

— Prawda — odrzekłem wzruszony — prawda. Dawne czasy.

— Poczciwa sędzina! Nigdy nie mogła zmiarkować, gdzie się niedopalki jej świece podziewają.

— A to Marcelka zawsze je dla nas chowała. Pamiętasz pan Marcelkę?

— Naturalnie! Pan miałeś u niej wielkie łaski.
(Dalszy ciąg nastąpi.)

= Krwawe zajęcia.

W Łodzi coraz częściej wydarzają się, jak donosi *Lodz. Ztg.*, zajęcia, w których przeciwnicy w poparciu swoich argumentów niekają się do nożów.

Ofiarą tego rodzaju dyskusji stał się w ubiegły piątek piekarz Hersz Feitlowicz, który zmarł z odniesionych ran.

Zaraz nazajutrz w kłótni zakończonej bójką na noże jeden z walczących otrzymał dziewięć ciężkich ran.

Słowem nie ma tygodnia, w którymby kronika miejscowa nie notowała kilku krwawych zajść, po większej części śmiertelnie zakończonych.

Czyżby nie było na to rady?...

= Pożary.

Korespondent nasz z Proskurowa donosi co następuje:

„Pożary nawiedzają od czasu do czasu nasze miasteczko, a szczerą straż ogniową składa się tylko z 4 ch koni i tyłu ludzi.

Za to agentów ubezpieczeń mamy kilkunastu, lecz działalność ich rozwija się tylko na wsi, w samem zaś mieście nikt prawie swych domów nie ubezpiecza, a najmniejszy pożar przynosi dotkliwe szkody.

W dniu 4-ym b. m. spłonął jeden z większych domów pana Ż., a chociaż w domu tym mieszkał jeden z agentów ubezpieczeń, nie potrafił on jednak nakłonić gospodarza do ubezpieczenia się.

Niezrozumienie własnego interesu naraziło go zatem na znaczną stratę.”

WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE.

Dodanie polysku i sztywności prasowanej bieliźnie.

Rozpuszcza się w zagotowanym krochmalu pewną ilość boraksu (boran sody); stosownie do zwyczaju przyjętego w pralniach; bierze się od 15—20 gramów boraksu na jedną kwartę krochmalu. Również dobry rezultat otrzymuje się przez użycie kwasu stearynowego: nalewa się 30 gramów kwasu do kwarty wrzącego krochmalu; przemieszawszy starannie takowy się ostudza i bierze do użytku. Jakkolwiek nie można powiedzieć, ażeby powyższe środki konserwowały bieliznę, zbyt szkodliwe jednak nie są; jeśli więc chodzi o elegancję, cel jest dopięty, bielizna umiejętnie wyprasowana ma wszystkie pozory kosztliwej wyszłej prosto ze sklepu czyli innymi słowy, wykrochmalonej podług wyżej wskazanej metody.

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Bronisława z Kozakowskich **Szwenkowska**, w dniu 11-ym marca r. b. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 29. Pokój jej duszy. —1013—

† Ś. p. Augusta z hr. Krasickich baronowa **Grotthus**, opatrzona św. sakramentami, zmarła w Piotrkowie dnia 9-go marca r. b., w wieku lat 75. Pogrzeb odbył się dnia 12-go marca, o godzinie 1-iej, w m. Piotrkowie. —1008—

† W dniu 14-ym marca r. b., to jest w sobotę, o godzinie 10 ipół rano, jako w trzecią smutną rocznicę śmierci ś. p. Władysława **Janiszewskiego**, odprawione będzie za spokój jego żalobne nabożeństwo, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakowskim-Przedmieściu obok skweru. —1010—

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 12-go marca. — Minister oświaty, Conrad, podał się do dymisji.

Wiedeń 12-go marca. — Przybył tu marszałek Galicji, Zyblikiewicz, w sprawie zapomóg górodowych i regulacji rzek.

Wiedeń 12-go marca. — W Albanji wybuchło powstanie przeciw Turcji. Ogniskiem jego jest Ljuma w okolicy Prizrendu. Przyszło już do kilku krwawych starć ludności zbuntowanej z wojskiem.

Wiedeń 12-go marca. — Z powodu wybuchu powstania w Albanji W. Porta uprasza rząd tutejszy o zakaz przewozu broni przez Starą Serbję.

Budapeszt 12-go marca. — Policja odkryła spiszek anarchistów. Aresztowano ośm osób.

Londyn 12-go marca. — Dzisiaj zebrała się rada ministrów celem obrad nad ważnymi depeszami otrzymanymi od rządu rosyjskiego. Poseł perski miał rozmowę z Granville'em; jak mówią przedmiotem konferencji było, jaką postawę ma przybrać Persja wobec kwestji granicy afganistańskiej.

Londyn 12-go marca. — Zapewniają, iż rząd zgodził się na odstąpienie Niemcom zatoki Huon w Nowej Gwinei jako cenę porozumienia. Anglja ma

odtąd liczyć na to, że Niemcy nie będą popierały akcji rosyjskiej w Heracie.

Londyn 12-go marca. — *Daily Telegraph* donosi, że wojska rosyjskie rozpoczęły potajemnie marsz ku Heratowi. Z nad Kaspijskiego morza udały się znaczne siły w kierunku wschodnim.

Londyn 12-go marca. — Proklamaeja mahdiego powiada, iż nadeszła pora wypędzenia Turków i przywrócenia kalifatu arabskiego.

Konstantynopol 12-go marca. — Gubernator Yemenu wzywa o rychłe przysłanie wojsk tureckich z powodu wzmagania się buntu ludności arabskiej.

Nowy Jork 12-go marca. — Wskutek znacznego zniżenia cen rosyjskich konsolidowych pożyczek na giełdzie londyńskiej, spodziewają się silnych wahań cen na zboże na rynkach amerykańskich.

Nowy Jork 12-go marca. — Rząd angielski zamówił w Bridgeport (Connecticut) 50 milionów patronów, a rząd rosyjski 100 milionów.

Petersburg 12-go marca. — Perski dziennik *Tiblak* donosi, że deputacja notablów z Heratu przybyła do Saraksu z prośbą do władz rosyjskich o zajęcie Heratu przez Rosję.

TELEGRAMY HANDLOWE

Berlin 12-go marca, godzina 5 minut 10 po południu.

Niepokój coraz większy—wiadomości politycznej natury, telegramy z Londynu o niezalutwieniu nieporozumień co do Heratu i granicy afganistańskiej wyrodziły panikę, która panowała na wszystkich polach działalności giełdowej. Wszystkie wartości straciły na kursie. Nikt nabywać nie chce, podaż tymczasem jest natarciwą. Wartości spekulacyjne poniosły znaczne straty. Akcje kredytowe obniżyły się o 6 marek. Wartości bankowe niżej znacznie, również kolejowe. Na polu rent obcych panowało też usposobienie bardzo słabe. Rosyjskie w ruchu zniżkowym przódowały. Wszystkie one, renty, listy, akcje znacznie się w kursie obniżyły. Ruble znacznie niżej. Żyto w towarze gotowym o 75, na dostawę o 50 f. wyżej.

Table with exchange rates for Berlin and Petersburg, including items like Bil. ban. ros., Wksle na Warszawę, and Wksle na Lond.

Jeszcze silniejsza zniżka kursu rubli zaznaczają powyższe telegramy berlińskie, niż ta o jakiej doniosły one dnia poprzedniego. O dwie marki obniżył się kurs transakcyjny końcomiesięcznych i 1.65 w kasowych. Znaczna ta różnica tak niekorzystna dla waluty rosyjskiej jest wynikiem znanych czytelnikom naszym niepokojących wiadomości politycznych. Dwie marki jest to znów 2/3%, czyli w przeciągu dwóch dni przeszło 1%. Wiadomo, że giełda warszawska wczoraj gonąc za tą zniżką berlińską podnosiła silnie kursa walut obcych, w każdym razie jednak nie doszła do wczorajszej równi berlińskiej, wynika więc ztąd, że dziś zwyżka musi być jeszcze silniejsza i gwałtowniejsza. Notowania dnia poprzedniego były: 211.90, 211.75, 515, 148, 150.50. J. WZ

Table with market prices for Gdańsk 11-go marca, including items like Pszenica, Żyto, and Jęczmień.

Table with market prices for CENY ZBOŻA, including items like Pszenica, Żyto, and Gryka.

Sprawozdanie z targu zbożowego

na placu Witkowskiego, dnia 12-go marca r. 1885.

W dalszym ciągu rozwinięto się dziś nieco przyjaźniejszy usposobienie na rynku zbożowym.

Zbliżanie się świąt, łatwiejszy przeto zbyt maki, jakkolwiek po cenach niezmiennych, w dodatku powietrze wietrzne wywarły swój wpływ tak, że zboże, tak pszenica jak żyto znacznie chętniej kupowane były.

Jakkolwiek więc posiadacze nie mogli podnosić żądań, to jednak nie potrzebowali również znacznych czynić ustępstw i łatwiej zbywać mogli dowieziona ziarno.

Dostawa pszenicy wyniosła około 800 korey przeważnie w dobrych gatunkach.

Chęć kupna znaczna, ruch dobry.

Za wyborowe z fur i z próbek (netto) płacono 6.60 — 6.75 Średnia 6.15, na kole kupiono partję po 6 rs. netto. Po tyleż słabszą średnią na targu kupowano.

Żyto również 800 korey z fur i z próbek wystawiono na sprzedaż.

Gatunki przeważnie dobre. Kupowano i na wywóz, ku czemu przyjaźniejszy warunek stanowi obniżka kursu rubli.

Płacono chętnie tak na wywóz jak na konsumcję miejscową, za wyborowe 4.90 do 5 rs.

Czem łatwiejszy jest zbyt za granicę chociaż tylko na wyborowe ziarno, to jednocześnie ogólne usposobienie znacznie się wzmacnia.

Średnie 4.80 do 4.85 osiągało. Drobne partje jęczmienia sprzedawano po 4.25 do 4.65 wedle gatunku.

Groch bez pokupu. Owca, siano i słomy nie było wcale prawie na targu.

Korespondenci nasi z Królewca pp. Goldstern i Lbwenhrta firma zbożowa operująca w Królewcu, Lwowie i Podwołoczyskach donoszą nam pod dniem 11-ym marca co następuje: Pszenica rosyjska bez zmiany. Sandomierską wagi 122 f. płacono 108 kop. za pud; białą 113—125 f. ważącą 92—106 kop. za pud.

Na żyto popyt silniejszy. Płacono za żyto wagi 167 do 120 f. od 76 do 88 kop. za pud.

Jęczmień zupełnie bez zmiany. Drobny 76 kop. za pud płacono.

Owies w towarze gotowym dosyć mocno, na dostawę zanedbaną.

Groch w małym ruchu. Płacono biały 85 — 89 kop. za pud; Wiktoria 116 kop. za pud. Bób 59 kop. przy niewielkim obrocie.

Wyka taniej. Płacono 90—97 kop za pud.

Siemię lniane bez dowozu.

J. WZ

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 11-ym marca roku 1885, a niedoręczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Paryski Hornsteinom, — hotel saski, Chotomski, — hotel saski Meyer, — Simon Krasnopiurka, — H. Fischmann, — Wojciechowski Niecała 1, — J. Perlmann, Dzika, — Blankstein plac Krański 2, — Dzika 19, Icek Geritel, — Meller, — Kusociński, Podwał 18.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

KORRESPONDENCJE PRYWATNE.

— Nie fatyguj się, detale są zbyt cenne.

(1007) B. B.

— Kiedy mogę pisywać, to błagam Panią odebrać ostatni list *post-restante*, wysłany od tygodnia.

(1009) Niezmienny Cierpliwu.

Zamówienia na

KARETKI KOLEJOWE, (4128)

przyjmuje kantor Plac Warecki 18. — Telefonu nr 75

Rozkład jazdy na drogach żelaznych.

Table with train schedules for various routes including Warszawa-Wiedeńska, Warszawa-Eydogoska, Warszawa-Terespolska, Warszawa-Petersburska, and Nadwisińska do Kowla.

— Statki parowe odchodzą z Warszawy do Plocka codziennie o godzinie 9-iej z rana. — Z Plocka do Warszawy codziennie o godzinie 6-iej z rana.

